

Ücra

— Fulya Codal · 03 Şubat 2011

hissedilmeden yazılmış bir şiir gibi yavan
düşünülmeden söylenmiş bir söz gibi eğreti
terzide unutulmuş bir elbise gibi sahipsiz
çok çocuklu bir ailenin ciddiye alınmayan küçük çocuğu gibi dışlanmış
ve hiçbir yolcunun uğramadığı, üzerinden geçmediği bir köprü kadar ıssız
....dı aşk!

sen şimdi
en ücra tenhalığından kalkıp
gelip en ücra kıyısında unuttuğu aşk'ı
bulup diriltmeye kalkacaksın

muhakkak;
kaçırdığı bütün balonları kurtarıp
ve muhakkak
sonra yeniden gökyüzüne salacaksın

yapma kahır ekiyorsun
yapma keder içi(ri)yorsun
yapma sebebi oluyorsun
yapma onu öldürüyorsun

eyy uykusunda can çekişen zat !
bırak en ücra kuytuda kalsın aşk

zifiri bir ay doğuyor işte bak!
ateş böceklerini al da gel
ve aşktan arın da gel
kırmızıya boyanalım
şafak kaçtı burada
u/yanmak için
taze sabaha
şimdi erken
çok erken
erken

daha

...

fulya/ocak2011